

Arrest

nr. 270 028 van 18 maart 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. TODTS
Henri Jasparlaan 128
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Djiboutiaanse nationaliteit te zijn, op 9 juni 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 mei 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 december 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2022.

Gelet op het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 21 januari 2022 waarbij de voorzitter de zaak tegensprekelijk uitstelt naar de openbare terechtzitting van 18 februari 2022.

Gezien het schriftelijk verslag van de verwerende partij van 1 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Djiboutiaanse nationaliteit te bezitten en etnisch Isse te zijn. U werd geboren op 2 november 1985 te Balbala waar u tot uw vertrek uit Djibouti in februari 2016 woonachtig was.

Via Ethiopië reisde u naar België waar u 4 maart 2016 **een eerste verzoek om internationale bescherming** indiende bij de bevoegde asielinstanties.

Op 15 maart 2018 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RvV) bevestigde in zijn arrest van 15 oktober 2018 (arrestnummer X) de beslissing van het CGVS.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u 28 maart 2019 **een tweede verzoek om internationale bescherming** in bij de Belgische instanties. 9 augustus 2019 verklaarde het CGVS uw tweede verzoek niet ontvankelijk. Het door u ingediende beroep werd door de RvV in zijn arrest van 28 mei 2020 (arrestnummer X) verworpen en niet-ontvankelijk verklaard wegens laattijdigheid. Het cassatieberoep aangetekend tegen het arrest van de RvV, werd door de Raad van State (verder RvS) toelaatbaar verklaard maar er werd nog geen uitspraak gedaan.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u 23 juli 2020 **een derde verzoek om internationale bescherming** in bij de Belgische asielinstanties. In het kader van onderhavig verzoek verklaart u in België nog steeds lid te zijn van de oppositiepartij MRD en tevens voor de radio 'La Voix de Djibouti' (verder LVD) te werken. U bent mede verantwoordelijk voor de geldinzameling binnen de partij en rapporteert aanwezigheden tijdens vergaderingen aan de voorzitter van de partij. U stelt dat uw nicht A. A. A. ten gevolge van uw problemen in 2020 door een militair in Djibouti werd verkracht. Overigens vreest u herinfibulatie bij terugkeer naar Djibouti nadat u in België een hersteloperatie onderging.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: (1) een attest van psychologische opvolging (dd. 16/03/2020, Woman Do), (2) een attest van psychologische opvolging (dd. 08/06/2020, Woman Do), (3) een attest van Woman Do (dd. 28/07/2020, Dr. Decleire), (4) een attest van Woman Do (dd. 18/08/2020, Dr. Decleire), (5) een attest van Woman Do (dd. 15/09/2020, Dr. Decleire), (6) een attest van Woman Do (dd. 11/02/2021, Dr. Decleire), (7) een attest van Woman Do (dd. 02/03/2021, Dr. Decleire), (8) een attest vrouwelijke genitale verminking (dd. 16/03/2021, Dr. Cailliet), (9) een USB stick met interviews van de radio en video's waarin u het heeft over de problemen in Djibouti, (10) een overzicht van internetlinks om uw activiteiten voor de partij te staven, (11) verslagen van klachten die u neerlegde bij de Belgische politie (dd. 29/01/2020 08/06/2020) (12) attesten LVD (dd. 02/10/2020) en MRD (dd. 07/06/2020), (13) Facebook screenshots, (14) ledenlijst MRD, (15) screenshots van bedreigingen, (16) foto's van uw politieke activiteiten, (17) attesten CAW (dd. 03/02/2020 en 22/07/2020), (18) een nieuwsbericht van de Facebookpagina van LVD omtrent uw nicht en (19) een artikel 'Djibouti: Arrestation arbitraire et disparition forcée de MM. Osman Yonis Bogoreh et Said Abdilahi Yassin, membres de la LDDH' van 'Fédération internationale pour les droits humains' (dd. 25/10/2019).

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Uit de vragenlijst in verband met bijzondere procedurele noden (dd. 17/3/2021) blijkt immers dat - hoewel u meerdere psychologische attesten neerlegt - u geen elementen of omstandigheden aanhaalt die voor u het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure kunnen bemoeilijken.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Wat betreft uw vrees voor herinfibulatie bij terugkeer naar Djibouti, dient opgemerkt dat u deze vrees reeds in het kader van uw eerste verzoek heeft aangehaald. Uit het door u neergelegde medisch attest vrouwelijke genitale verminking, op 16 maart 2021 opgesteld door Dr. Caillet, blijkt dat u 20 juli 2017 een volledige desinfibulatie onderging na een besnijdenis type 3. Bovendien wordt door de behandelde arts opgemerkt dat u als ongehuwde vrouw bij terugkeer het risico loopt te worden herbesneden aangezien uw clitoris intact bleef. Het dient echter opgemerkt dat het geenszins de bevoegdheid van een arts betreft een uitspraak te doen over een mogelijke vrees bij terugkeer. Door de RvV werd in het arrest van 15 oktober 2018 (arrestnummer 210953) in het kader van uw eerste verzoek echter geen geloof gehecht aan voorgehouden vrees:

‘Uit deze informatie kan dan ook enkel blijken dat er in Djibouti geen sprake is van systematische en automatische toepassing van herinfibulatie. Bijgevolg is het niet aannemelijk dat verzoekster problemen zou kennen omdat zij thans gedesinfibuleerd werd, temeer gezien zij reeds partieel gedesinfibuleerd was. Verzoekster blijkt bovendien een zelfstandige zakenvrouw van 32 jaar, waardoor niet kan worden aangenomen dat zij als uitzondering op de regel gedwongen zou worden tot een praktijk die dermate zeldzaam is. Daarenboven kan hoe dan ook geen geloof worden gehecht aan verzoeksters verklaring als ongehuwde onbesneden vrouw te moeten terugkeren naar Djibouti, daar uit haar visumaanvraag (“Demande de Visa Schengen” van 19 mei 2015) blijkt dat verzoekster gehuwd is, wat zij echter steeds ontkende tijdens haar asielprocedure. Verzoekster meet zich dan ook op dit belangrijke punt een verzonnen profiel aan.’

Wat betreft de geopperde vrees tot herinfibulatie brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

*Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet, namelijk dat u in België wordt bedreigd omwille van uw politieke activiteiten voor MRD , moet worden beklemtoond dat **uw eerste verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd.** Ook uw tweede verzoek om internationale bescherming werd door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard aangezien u zich slechts beperkte tot het aanhalen van nieuwe bedreigingen via Facebook en deelname aan betogingen voor de ambassade van Djibouti, waardoor de reeds in het kader van uw eerste verzoek vastgestelde ongeloofwaardigheid niet kon worden hersteld. Het door u ingediende beroep werd door de RvV in zijn arrest van 28 mei 2020 (arrestnummer 236166) verworpen en niet-ontvankelijk verklaard wegens laattijdigheid. U diende een cassatieberoep in tegen het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 28 mei 2020. Uw cassatieberoep werd ontvankelijk verklaard, maar de Raad van State heeft nog geen arrest gevelde. Door uw beroep ontvankelijk te verklaren heeft de Raad van State zich echter niet uitgesproken over de grond van de zaak. Als administratieve cassatierechter is de Raad van State niet bevoegd om de feiten andermaal te beoordelen. Bovendien is het in deze fase van de procedure niet toegestaan om vooruit te lopen op de afloop van uw cassatieberoep.*

Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Immers, de RvV concludeerde in haar arrest van 15 oktober 2018 (arrestnummer 210953) in het kader van uw eerste verzoek reeds het volgende: ‘Het is echter niet aannemelijk dat verzoekster in het geval van een terugkeer naar Djibouti problemen zou kennen omdat zij sinds haar aankomst in België actief zou zijn voor MRD en MJOEurope. Gelet op bovenstaande vaststellingen toont zij immers niet aan dat zij voor haar komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Djiboutiaanse autoriteiten

stond omwille van haar lidmaatschap en/ of politieke activiteiten. Wel integendeel, verzoekster kreeg ondanks haar beweerde - maar niet aangetoonde - politieke activisme en meerdere arrestaties in 2015 alle administratieve medewerking van haar autoriteiten voor haar reis naar het buitenland.

Verzoekster verkreeg een paspoort en visum, waarmee zij naar Frankrijk reisde. Bovendien meende verzoekster zelf dat ze niets te vrezen had nu ze na haar Europese reis [in 2015] vrijwillig terugkeerde. **Bijgevolg is redelijk aan te nemen dat de Djiboutiaanse autoriteiten verzoeksters handelingen en acties in België niet op de voet volgen.** Verzoeksters loutere beweringen dat haar activisme in België uitgezonden wordt op "YouTube, Facebook en op elke pagina van de oppositie" (gehoor 26 juni 2017, p. 24) toont het tegendeel niet aan. **Bovendien is het bezwaarlijk ernstig de Djiboutiaanse autoriteiten dermate te onderschatten door te menen dat ze het verschil niet kunnen maken tussen de talrijke Djiboutiaanse migranten en zakenlui in het buitenland die om opportunistische of om persoonlijke redenen kleinschalige politieke activiteiten ontwikkelen en de individuen die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamenteën van de Djiboutiaanse staat.**

Wat betreft het door u neergelegde attest van MRD, afgeleverd door de president van MRD, Dahir Ahmed Farah op 7 juni 2020 te Brussel, stellende dat u als activiste voor MRD de functie uitoefent van 'contrôleuse', bij terugkeer naar Djibouti voor uw leven dient te vrezen, dient opgemerkt dat het, naar aanleiding van uw verzoek om internationale bescherming opgesteld attest, net als in het kader van uw tweede verzoek, een duidelijk gesolliciteerd karakter heeft. De overige door u neergelegde documenten teneinde uw activiteiten van MRD in België aan te tonen, doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen aangezien de verklaringen die u hiermee wenst te ondersteunen reeds ongegrond werden bevonden. De door u neergelegde ledenlijst van MRD teneinde aan te tonen dat u instaat voor de geldinzameling binnen de partij, heeft geen bewijswaarde daar het document eenvoudig op te stellen is en niet getuigt van uw oprecht politiek engagement. Wat betreft de door u neergelegde foto's om uw politieke activiteiten in België te staven, dient opgemerkt dat zij geen oprecht politiek engagement, noch problemen ten gevolge van politieke activiteiten aantonen. De door u neergelegde berichten van uw Facebookpagina ('Ce que je lancé mon page facebook') doen dat evenmin.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u screenshots van bedreigingen neer ('cette documents c'est menace'). Gevraagd naar de inhoud, stelt u dat de personen verklaarden de controle over uw account te zullen overnemen en eveneens een vals account op uw naam en met uw foto's werd gemaakt (zie verklaring volgend verzoek, vraag 18 – punt 6). Echter dient in lijn met het arrest van de RvV in het kader van uw eerste verzoek (arrestnummer 210953) van 15 oktober 2018, te worden opgemerkt dat de door u getoonde bedreigingen op Facebook gemakkelijk kunnen worden geënsceeneerd en bijgevolg, bij gebrek aan ondersteunende geloofwaardige verklaringen, geen objectieve bewijswaarde hebben.

Overigens legt u ook verslagen neer van klachten die u indiende bij de Belgische politie (dd. 29/01/2020 en 08/06/2020) ('Les documents plainte de police (1) en (2)'). In het kader van uw vorig verzoek werd reeds opgemerkt dat u pas na de beoordeling van de RvV, geveld op 18 oktober 2018, klacht heeft ingediend voor online bedreigingen – die u reeds sinds 2016 zou ontvangen – waardoor uw klachtnahelegging louter leek te zijn ingegeven om tegemoet te komen aan de motivering aan het arrest van de RvV. 29 januari 2020 diende u te Brussel een klacht neer voor intimidatie en schriftelijke bedreigingen waaraan u bedreigingen via Messenger en foto's toevoegde. 8 juni 2020 diende u wederom klacht in te Brussel, stellende dat de pesterijen nog gaande waren en u voor het laatst werd bedreigd in het weekend van 25 april 2020. Dienaangaande dient opgemerkt dat het indienen van een klacht niet noodzakelijkerwijze impliceert dat de door u afgelegde verklaringen waarachtig zijn. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde bewijsstukken die, net als de in het kader van onderhavig verzoek neergelegde bedreigingen, eenvoudig kunnen worden geënsceeneerd. Hiermee toont u geenszins een oprechte vrees voor vervolging aan omwille van uw politiek engagement in België.

De door u neergelegde attesten uitgaande van uw sociale assistente bij CAW van 28 januari 2020 gericht aan de federale politie, waarin gewag wordt gemaakt van bedreigingen die u zou hebben ontvangen via sociale netwerken en uw ongerustheid en angstgevoelens, van 3 februari 2020, gericht aan het CGVS, stellende dat u klacht indiende bij de politie teneinde een oplossing te verkrijgen met betrekking tot de bedreigingen en van 22 juli 2020 betreffende uw mentale en lichamelijke toestand, wijzigen bovenstaande niet, daar zij ook eenzijdig zijn ingegeven op basis van uw verklaringen, niet daargelaten dat het indienen van opeenvolgende verzoeken een stresserende aangelegenheid is.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt met betrekking tot gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorig verzoek, namelijk dat u voor de radio van de oppositie 'La Voix de Djibouti' (verder LVD) werkt, moet immers worden benadrukt dat deze niet overtuigen.

Ter staving van uw activiteiten voor LVD legt u verschillende documenten neer: internetlinks ('Ce liens de emission') en een USB stick. De door u neerlegde USB stick bevat informatie die u eveneens in papieren versie neerlegt. De informatie op de USB stick is verdeeld in verschillende mappen: 'liens sur les réseau sociaux' (zie documentenmap nummer 10), 'menace', 'mes activités', 'mes vidéos'. U verklaart dat uw interviews voor de radio LVD op de stick staan en u in de video's de problemen in Djibouti bespreekt. U verwijst naar uw Youtube pagina, uw Facebook -en Twitteraccount en de pagina van LVD alwaar de door u afgelegde interviews verschijnen.

U stelt dat personen die voor de radio werken, worden gearresteerd en gedood (zie verklaring volgend verzoek, vraag 20). Dienaangaande dient te worden verwezen naar de beoordeling van de Raad in het kader van uw eerste verzoek aangaande uw in België ontwikkelde politieke activiteiten (arrestnummer 210953):

' Vooreerst merkt de Raad op dat er dienaangaande een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het **aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging**. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, "Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects", februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, "Note on réfugié sur place claims", februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, "Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié", Genève, 1992, 96). De Raad voegde toe dat gezien de vaststelling dat u voor uw komst naar België niet in de specifieke negatieve aandacht stond van de Djiboutiaanse autoriteiten omwille van uw lidmaatschap en/of politieke activiteiten, het redelijk is om aan te nemen dat de Djiboutiaanse autoriteiten uw handelingen en acties in België niet op de voet volgen. Ook in dit opzicht is het bezwaarlijk ernstig om de Djiboutiaanse autoriteiten dermate te onderschatten door te menen dat ze het verschil niet kunnen maken tussen de talrijke Djiboutiaanse migranten en zakenlui die in het buitenland om opportunistische of om persoonlijke redenen kleinschalige politieke en/of journalistieke activiteiten ontwikkelen en de individuen die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamenteën van de Djiboutiaanse staat.

Wat betreft uw engagement voor LVD dient overigens opgemerkt dat het vermoeden wordt bevestigd dat uw activiteiten zijn ingegeven vanuit opportunistisch oogpunt, daar u pas na ontvangst van uw beslissing tot nietontvankelijkheid in het kader van uw tweede verzoek, aan u betekend op 12 augustus 2019, actief werd bij LVD. Het door u neergelegde attest van 2 oktober 2020, wat overigens ook een uiterst gesolliciteerd karakter tentoonstelt en tevens als kopie met het nodige knip-en plakwerk makkelijk valt te vervalsen, stelt immers dat u zich sinds oktober 2019 bezighoudt met de montage van video's en u sinds mei 2020 actief bent als redactrice van de Facebookpagina van LVD en u tevens als journaliste werkt voor LVD. Uit uw verklaringen blijkt geenszins dat de Djiboutiaanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw vernieuwd activisme voor LVD.

Wat betreft uw bewering via de radio van de oppositie te hebben vernomen dat uw nicht A. A. A. door uw problemen in 2020 werd verkracht door een militair in Djibouti, dient vastgesteld dat op basis van het door u neergelegde nieuwsbericht geenszins kan worden vastgesteld dat 'A. A.' die in het nieuwsbulletin wordt vermeld uw nicht is, dan wel dat de verkrachting zou zijn ingegeven door uw problemen, die vooralsnog niet werden aangetoond.

Tenslotte legt u een artikel neer, getiteld 'Djibouti: Arrestation arbitraire et disparition forcée de MM. Osman Yonis Bogoreh et Said Abdilahi Yassin, membres de la LDDH' van 'Fédération internationale pour les droits humains' (dd. 25/10/2019).

Het neergelegde artikel om aan te tonen dat journalisten gevaar lopen (zie verklaring volgend verzoek, vraag 18 – 11), volstaat echter niet om een concrete en gepersonaliseerde vrees aan te tonen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Teneinde uw psychologische problematiek te staven legt u enkele attesten neer van Woman Do: (1) een attest van psychologische opvolging (dd. 16/03/2020, Woman Do), (2) een attest van psychologische opvolging (dd. 08/06/2020, Woman Do), (3) een attest van Woman Do (dd. 28/07/2020, Dr. Decleire), (4) een attest van Woman Do (dd. 18/08/2020, Dr. Decleire), (5) een attest van Woman Do (dd. 15/09/2020, Dr. Decleire), (6) een attest van Woman Do (dd. 11/02/2021, Dr. Decleire), (7) een attest van Woman Do (dd. 02/03/2021, Dr. Decleire). De attesten van Dokter Decleire van 28 juli 2020 en 11 februari 2021 zijn onvolledig.

In het attest van 8 juni 2020 (2) staat dat u sinds 14 januari 2020 psychotherapeutisch wordt opgevolgd en wordt melding gemaakt van ernstig chronisch post traumatisch stress syndroom, zoals omschreven in DSM-V. Het moet opgemerkt worden dat het vermoeden van PTSD gestoeld kan zijn op een veelvoud aan oorzaken, die niet noodzakelijk in verband staan met het door u ingeroepen asielrelaas. Een arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van zijn patiënt en kan, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens uiten over de oorzaak. Het attest vermeldt overigens niet hoe deze diagnose precies tot stand is gekomen. Er wordt bovendien gesteld dat rekening dient te worden gehouden met uw psychologisch profiel en uw mentale gezondheid bij de beoordeling van de coherentie van de verklaringen in het kader van uw eerdere verzoeken. De traumatische ervaringen die u zou hebben doorgemaakt, werken cognitieve problemen en vergetelheden in de hand. Het attest van 16 maart 2020 (nummer 2) – mogelijks 16 maart 2021 – maakt eveneens melding van ernstig PTSD zoals gedefinieerd in 'Manuel Diagnostique et Statistique des Troubles Mentaux de l'Association Américaine de Psychiatrie' en stelt dat u sinds 27 maart 2020 wordt opgevolgd door psychiater Decleire. Wederom wordt aangehaald dat uw psychologische toestand aanleiding kan geven tot verwarring en aarzelingen en daarmee rekening dient worden gehouden tijdens een interview.

Dienaangaande dient opgemerkt dat reeds in het kader van uw eerste verzoek een psychologisch attest werd neergelegd waarin gewag werd gemaakt van de diagnose van PTSD. Echter oordeelde de Raad in het kader van uw eerste verzoek het volgende: 'Verder maakt het psychologisch attest evenmin melding van mentale problemen van die aard dat ze een negatieve invloed zouden hebben (gehad) op de behandeling van verzoeksters verzoek om internationale bescherming. Het attest wijst er niet op dat verzoeksters geestelijke toestand haar ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen.' Bovendien blijkt uit uw verzoek(en) dat u wel in staat blijkt te zijn om activiteiten uit te voeren voor politieke organisaties waarvoor evenzeer enige helderheid en cognitief vermogen is vereist. Dat het onderhavige attest deze problematiek aankaart, kan enkel worden begrepen als post-factum vergoelijkungen voor eerdere ongeloofwaardig bevonden verklaringen daar eerder geen gewag werd gemaakt van moeilijkheden tot deelname aan de asielprocedure. Hetzelfde dient opgemerkt aangaande de opmerking dat de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van uw eerste verzoek het Somalisch van Somalië sprak en niet van Djibouti, wat vervolgens in het Engels werd doorgegeven aan een Nederlandstalige Protection Officer. Dat u voornoemde problemen met de tolk niet eerder heeft aangehaald, is niet ernstig, net als de vaststelling dat zulks wordt gemeld in een rapport aangaande uw psychologische problematiek. Volledigheidshalve dient opgemerkt dat u in het kader van uw eerste verzoek tijdens het eerste en tweede persoonlijk onderhoud aangaf de tolk goed te begrijpen en te vermoeden dat de tolk eveneens Djiboutiaanse was (zie notities 16/12716, dd. 24/05/2017: p.3 en p.23 en dd. 20/06/2017, p.44). Wat bovendien verwondert en aansluit bij voorgaande, namelijk dat de diagnose van PTSD geen uitsluitel kan geven aangaande de aanleiding(en), zijn uw verklaringen over wantoestanden in het ziekenhuis waar u werkte en over de erg gewelddadige directeur, die u bedreigde wanneer u de situatie wilde aankaarten. Volgens het attest is het de situatie in het ziekenhuis, die tot op heden erbarmelijk is, die u angstig maakt en stress bezorgt. De voortdurende situatie in het ziekenhuis houdt volgens het attest uw staat van stress in stand. Ook in de attesten van dokter Decleire van 11 februari en 2 maart 2021 wordt aangehaald dat u als vroedvrouw werkte in een ziekenhuis in Djibouti en u verhaalde over horrorverhalen die u dagelijks meemaakte van 2011 tot 2015. U zou actie hebben willen ondernemen tegen de erbarmelijke toestanden in het ziekenhuis, zoals omschreven in het attest, door aanstaande moeders in te lichten over de toestanden in het ziekenhuis en hen aan te sporen om

het ziekenhuis te verlaten. U werd door de directeur, die tevens kolonel was, naar zijn kantoor geroepen en door hem meermaals geslagen en uw loon ontzegd. U herbeleeft bepaalde scènes en wanneer u baby's hoort huilen, heeft u flashbacks en ziet u de gezichten van dode baby's.

Het verbaast dat voornoemde omstandigheden niet als dusdanig door u werden omschreven in het kader van uw eerste verzoek, waarin u de problemen met de directeur linkt aan uw politiek engagement – waardoor wederom de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw politiek engagement in Djibouti wordt beklemtoond. Er wordt ook melding gemaakt van de infibulatie die u op 12-jarige leeftijd onderging en discriminatie die u zou hebben ondergaan omwille van uw toebehoren tot de Younis Moussa clan. Tenslotte wordt gesteld dat u zich, ondanks uw lijden, politiek wilde engageren en u deel uitmaakt van LVD en MRD. Het attest bevat kortom veel informatie aangaande verklaringen die u heeft afgelegd, doch geen duiding hoe de diagnose PTSD werd vastgesteld.

De attesten opgesteld door psychiater Declaire, door wie u sinds 27 maart 2020 wordt opgevolgd, maken melding van een zware depressie en ernstig PTSD op basis van de vier categoriserende symptomen van DSM-5 en wederom wordt gesteld dat dit kan resulteren in oriëntatiestoornissen, vergissingen in data, minimalisering van de feiten of onverschilligheid ter zelfverdediging, etc. Dit zou volgens de psychiater ook de misverstanden op het CGVS verklaren. U kwam immers aan met valse documenten stellende dat u een getrouwde vrouw was met kinderen, maar tijdens het persoonlijk onderhoud vertelde u de waarheid, namelijk niet getrouwd te zijn en geen kinderen te hebben, maar op de Dienst Vreemdelingenzaken werd u niet geloofd en nam men de informatie van de valse paspoorten over. Het is echter niet aan een psychiater om hierover een uitspraak te doen.

De attesten vermelden ook een fractuur aan uw knie ('Une déchirure du ménisque postérieur médian du genou droit et une arthropathie dégénérative de grade IV des cartilages fémorotibial médian D et fémoropatellaire médian droit également'), alsook de vaststelling van artrose aan uw knie en overgewicht. De psychiater stelt een dieet, kine en dagelijkse beweging voor. Deze vaststellingen hebben echter geen betrekking op uw asielrelaas.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoekster voert het volgende middel aan:

"- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;

- van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking)
- artikelen 15,16 en 17 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking)
- het artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie
- de rechten van de verdediging
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen.”

Verzoekster geeft een theoretische uiteenzetting over de aangevoerde schendingen.

In casu ontwikkelt verzoekster het middel als volgt:

“1. De aangehaalde elementen vormen nieuwe elementen

De bestreden beslissing bestrijdt niet dat de nieuwe aanvraag van de eiseres is gebaseerd op elementen die niet in het kader van het eerder verzoek neergelegd werden, namelijk het feit dat de eiseres voor LVD als journalist werkt.

Het wordt niet per se bestreden in de beslissing dat deze elementen kunnen leiden tot de erkenning van de vluchtelingstatus, op basis van individuele beoordeling van het verzoek.

Verzoekende partij is van mening dat deze nieuwe elementen moeten ten minste leiden tot de ontvankelijkheid van het volgende verzoek, aangezien volgens supra uiteengezet betreffende de toepassing van het artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, de wetgever heeft wel bepaald dat “het loutere feit dat een volgend asiolverzoek wordt ingediend zal niet automatisch tot gevolg hebben dat dergelijke aanvraag niet in overweging wordt genomen”.

Of de eiseres geloofwaardig wordt beschouwd, moet in casu in het kader van de analyse ten grond geanalyseerd worden.

De bestreden beslissing, die niet conform met het artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet genomen werd, moet bijgevolg vernietig worden.

2. Het engagement van de eiseres zou opportunistisch zijn

Bestreden beslissing is gegrond op het feit dat het engagement van de eiseres bij MRD wordt beschouwd als opportunistisch. Verwerende partij verwijst op dat vlak naar de beoordeling van het CGVS en Uw Raad in het kader van het eerder VIB van de eiseres.

Het tweede VIB van de eiseres, dat ook verworpen werd, is nochtans niet definitief, gezien een beroep bij de RvS nog lopend is.

1) Over het gebrek aan persoonlijke onderhoud

Huidige beslissing is een beslissing van niet-ontvankelijkheid en geen beslissing ten gronde. De eiseres werd nooit door het CGVS gehoord over deze nieuwe elementen.

Indien de verwerende partij niet afdoend geïnformeerd was over deze individuele elementen die kunnen leiden tot erkenning van de vluchtelingstatus, moest zij de aanvraag ontvankelijk verklaard en de eiseres uitnodigen voor een persoonlijk onderhoud.

In casu, werd de eiseres nooit gehoord over de motieven van haar engagement, de manier waarop zij actief is geworden bij LVD en over haar recente activiteiten bij MRD maar ook op sociale media’s.

De bewering dat het engagement van de eiseres enkel opportunistisch zou zijn is bijgevolg niet gegrond op haar verklaringen maar enkel op veronderstellingen voortvloeiend uit de voorgeschiedenis van de eiseres en zeer gedeeltelijke verklaringen afgelegd bij de DVZ.

Verzoekende partij is van mening dat een persoonlijk onderhoud is onontbeerlijk om het eerlijke karakter van het politieke engagement van de eiseres te analyseren.

De bestreden beslissing moet bijgevolg vernietigd worden.

2) Antwoord op de motivering van de bestreden beslissing over het opportunistische karakter van het engagement van de eiseres

a) De activiteiten van de eiseres bij MRD

In het kader van het eerste VIB van de eiseres, werd haar politiek engagement als opportunistisch bestempeld op grond van het feit dat de verklaringen van de eiseres betreffende de omstandigheden van het begin van haar politieke engagement en de motieven ervan niet duidelijk zouden zijn.

Verwerende partij gaf bovendien geen geloof aan het feit dat de eiseres functie zou uitoefenen in de oppositiebeweging omdat zij beschouwde dat door het feit dat de samenstelling van het comité regelmatig verandert, geen geloof zou kunnen geven zijn aan die samenstelling. Haar functie zou bijgevolg niet effectief zijn.

In het kader van huidig verzoek, legt de eiseres een attest van de President van MRD, Meneer Daher Ahmed Farah, opgesteld op 7 juni 2020, neer.

Zij legde evenals talrijke foto's van haar deelname op manifestaties en betogingen van MRD, MJO of USN.

Verwerende partij verwijst naar het gesolliciteerd karakter van het attest van de President van MRD.

Dat de eiseres heeft gevraagd aan Meneer Daher Ahmed Farah om dit attest op te stellen, betekent niet per se dat dit geen bewijswaarde kan krijgen. Meneer Daher Ahmed Farah is een bekende en belangrijke figuur van de oppositie (stuk 6). Hij beschikt over een zeker aura in de Djiboutiaanse gemeenschap en er bestaat geen enige objectieve elementen om te kunnen beschouwen dat die persoon vatbaar is om attest van convenience op te stellen.

Bovendien wordt huidig verzoek gestaafd door talrijke documenten die bevestigen dat de eiseres bijzonder actief is als lid van MRD, zij neemt deel aan manifestaties, vergaderingen,... zij is actief hij het comité van MRD een oefent haar activiteiten effectief uit.

Dit laatste jaar, wordt natuurlijk deze activiteiten stopgezet omwille van de sanitaire crisis maar blijft de eiseres actief via internet.

Zij is zeer actief op sociale media's, publiceert regelmatig berichten en informaties in verband met de oppositie. Haar publicaties genieten van een zeker publiek, met soms duizenden mensen die haar video's hebben gezien. Als voorbeeld, werd haar publicatie van 3 oktober 2020 2.102 keer gezien en 66 keren medegedeeld (stuk 7).

Haar engagement is bovendien nu ingeschreven in de duurt.

Deze elementen brengen een nieuw zicht op het engagement van de eiseres en kunnen het CGVS en Uw Raad nu overtuigen dat dit politieke engagement niet opportunistisch is.

b) De activiteiten van de eiseres voor LVD

De eiseres is nu actief bij La Voix du Djibouti.

Verwerende partij enkel verwijst naar het feit dat de eiseres begonnen is als journaliste bij LVD nadat haar twee VIB verworpen werden en beschouwt dat het attest van de Directeur van LVD een uiterst gesolliciteerd karakter heeft en vervalst mag worden door knip-en plakwerk.

Indien de verwerende partij dacht dat het attest vervalst en niet authentiek is, mag zij gemakkelijk contact op te nemen met zijn opsteller, waarvan de contact gegevens vermeld zijn in het attest.

Indien verwerende partij beschouwt dat dit gesolliciteerd is, moet zij dit element motiveren ten opzichte van de andere elementen die in het dossier aanwezig zijn. In casu mag de eiseres moeilijk begrijpen in welke maat dit element over geen overtuigingskracht mag genieten, terwijl het feit dat de eiseres als journaliste bij LVD een objectief element is dat bewezen is door de tientallen internetlinks waarop de eiseres duidelijk geïdentificeerd is ("et maintenant, un reportage de notre journaliste Ahmed Diriye Nafissa")... verwerende partij heeft blijkbaar deze links niet geraadpleegd, terwijl zij aan het dossier van de eiseres toegevoegd werden (stuk 9).

Indien de verwerende partij twijfel had over de activiteiten van de eiseres bij LVD en de maat van haar taak als journalist, zou zij de eiseres hebben moeten uitnodigen voor een persoonlijk onderhoud om aan de eiseres de opportuniteit te geven om zich in details uit te spreken over die activiteit.

De eiseres zou bovendien ook hebben uitleggen wanneer en hoe zij deze activiteiten is begonnen. Zij werd inderdaad gecontacteerd door LVD omdat haar video's op sociale media's waren van goeie kwaliteit en de Directeur van LVD wou dat de eiseres haar kennis en expertise voor LVD zou kunnen bieden.

De eiseres zou bovendien voorbeelden hebben kunnen geven van haar reportage en hoe serieus die zijn: zij heeft bijvoorbeeld een interview gemaakt van de vrouw van Fouad Youssef Ali, een pilot die aangehouden werd en waarvan zijn arrestatie zeer gekend is.

Dit element is noch belangrijker dat LVD beschikt over een zeker publiek (de Facebook pagina wordt gevolgd door 15 000 mensen) en kan de aandacht van de Djiboutiaanse autoriteiten trekken.

De expertise van de eiseres is gekend en zij werd al gevraagd om tussen te komen in andere media's, bij voorbeeld "Somali American TV" (stuk 8).

c) De autoriteiten zouden niet op de hoogte zijn van haar politieke engagement

De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen elementen bestaan waaruit blijkt dat Djiboutiaanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van haar activiteiten in België.

Dit element werd echter nooit serieus geanalyseerd door de verwerende partij en de eiseres niet in de gelegenheid gesteld om haar situatie duidelijk uiteen te zetten.

Uit de neergelede stukken, komt het wel dat haar engagement publiek is. Haar artikels bevinden zich op internet en zijn gemakkelijk toegankelijk.

Een Google onderzoek verwijst inderdaad rechtstreeks naar het politieke engagement van de eiseres voor MRD en LVD (stuk 3).

Uw Raad heeft al in een arrest nr 222.628 van 13 juni 2019, de vluchtelingstatus toegekend aan een politieke opposant op het motief dat zijn naam teruggevonden kon zijn na een Google onderzoek en verbonden met de oppositie. Die zaak betrof evenals een volgend verzoek tot internationale bescherming en het engagement van de eiser in die zaak werd beschreven door de Raad als beperkt en zonder bewijs van al bestaande bedreigingen: [...]

Ook over de specifieke situatie van een Djiboutiaanse asielzoeker die actief was bij de oppositie, stelde Uw Raad in een arrest nr 238.317 van 9 juli 2020: [...]

Het feit dat het niet bewezen is dat het engagement van de eiseres gekend is door de overheden of dat zij bijzonder onder de radar zou moeten zijn van deze overheden is bijgevolg niet afdoend om te concluderen dat zij geen vrees voor vervolging zou kunnen kennen omwille van haar politieke engagement.

Dat deze autoriteiten een verschil zou kunnen maken tussen de Djiboutiaanse migranten in het buitenland die om opportunistische of om persoonlijke redenen politieke activiteiten ontwikkelen is niet gestaafd door enige objectieve informatie.

Deze autoriteiten zullen ook kunnen vaststellen dat de eiseres effectief activiteiten heeft uitgeoefend voor de oppositie. Het is integendeel deze autoriteiten dermate te onderschatten te denken dat zij niet het feit dat de eiseres verantwoordelijk is voor de geldinzameling van een politieke beweging niet serieus zullen analyseren, rekening houdend met objectieve informatie over de oppositie in Djibouti.

Verzoekende partij stelt vast dat het administratieve dossier geen enige objectieve informatie inhoudt over deze problematiek, terwijl zij ter ondersteuning van haar aanvraag, via een briefwisseling van haar advocaat, talrijke objectieve informatie heeft aangehaald die relevant zijn (zie infra).

3. De vrees voor vervolging omwille van haar politieke engagement

De eiseres vreest vervolgd te worden omwille van haar politieke engagement dat zij in België heeft ontwikkeld.

Zij baseert haar vrees op objectieve informatie over de situatie van opposanten in Djibouti.

Het administratieve dossier houdt niettemin geen enige bronnen over situatie van opposanten in Djibouti.

Verzoekende partij verwijst bijgevolg naar de elementen die in de briefwisseling van haar advocaat dd. 28.07.2020 werden overgemaakt: [...]

Deze elementen tonen dat zijn gevisieerd door de autoriteiten alle de militanten, onafhankelijk van de intensiteit van hun engagement, met ook een aandacht aan de organisatie van de oppositie in het buitenland, zoals bevestigd door het artikel van Humanité.

4. De vrees voor vervolging omwille van de genitale verminking

De eiseres is besneden.

Zij werd ook geïnfibuleerd.

Niettemin, kon zij op het Belgische grondgebied genieten van medische zorgen en zij werd geopereerd om een desinfectie te krijgen door de Dr CAILLET.

In de bestreden beslissing, verwijst de verwerende partij naar het arrest van Uw Raad in verband met de eerste asielaanvraag die de vrees van herinfectie ongegrond heeft verklaard.

De verwerende partij analyseert niettemin niet in welke maat de elementen die de eiseres in het kader van huidig verzoek om internationale bescherming neerlegt mogen lijden tot de toekenning van de internationale bescherming, gezien het psychologische trauma waarvan de eiseres lijdt als gevolg van haar besnijdenis toen zij 12 jaar oud was.

In zijn ondersteund brief dd. 28 juli 2020, had de raadsman van de eiseres de aandacht van het CGVS uitdrukkelijk op dit element getrokken: [...]

Uw Raad heeft al kunnen veroordelen dat gevolgen en fysieke klachten van een besnijdenis kunnen leiden tot de erkenning van de vluchtelingstatus: [...]

Onafhankelijk van het feit dat de eiser desinfectie werd, lijdt zij nog dagelijks, op psychologische vlak, van de vervolging die zij reeds onderging. Dit vormt nog een vorm van vervolging, een constante vervolging, voor de eiseres.

Verzoekende partij beschouwt dat die vrees van de eiseres niet geanalyseerd werd. De bestreden beslissing moet vernietigd worden zodat deze elementen geanalyseerd worden."

2.2. Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster de volgende stukken:

- "3. Google-onderzoek op naam van de eiseres;*
- 4. Ondersteuningsbrief van de raadsman van de eiseres van 28 juli 2020;*
- 5. Attest van Dr DECLEIRE van 2 maart 2021;*
- 6. Wikipedia-pagina van Daher Ahmed Farah;*
- 7. Uittreksels Facebook pagina van 3 oktober 2020;*
- 8. Uittreksels Facebook pagina van 25 september 2020;*
- 9. Lijst van internetlinks van LVD waarop de eiseres tussenkomt;"*

2.3. Bij aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting op 21 januari 2022 voegt verzoekster de volgende stukken:

- "- Klacht bij politie van Getevallei (Zoutleeuw) van 14 oktober 2021 en zijn bijlagen, in verband met de bedreiging die de eiseres krijgt op sociale media's in verband met haar politieke activisme;*
- Brief van het parket van Leuven van 13 december 2021 met bevestiging dat het onderzoek nog lopend is;*
- Attest van Dr CAILLET van 21 september 2021 waaruit blijkt dat de eiseres nooit zwanger is geweest;*
- Samenstelling MRD voor december 2021;*
- PV van de afspraak van 15 oktober 2021;*
- PV van de afspraak van 20 november 2021;*
- "Rapport de controle" van de afspraak van 15 oktober 2021;*
- "Rapport de controle" van de afspraak van 20 november 2021 ;*
- Lijst van video's in verband met de politieke activiteit van de eiseres;*
- Medisch verslag van 8 november 2021;*
- Psychologisch attest van 19 januari 2022."*

2.4. Verweerder antwoordde op 1 februari 2022 middels een schriftelijk verslag van 1 februari 2022 op de door verzoekster op 21 januari 2022 voorgelegde stukken.

Beoordeling

3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de

materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt: *“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”*

5. Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoekster om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Te dezen kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19 (verder: HvJ 10 juni 2021)) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3, van Richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, randnrs. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek aan een voorafgaand onderzoek onderworpen om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, randnr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021,

randnr. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, *XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl*, C-18/20, randnr. 44).

Verder wordt elk document dat door de verzoeker ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming is overgelegd, beschouwd als een element van dat verzoek waarmee rekening dient te worden gehouden overeenkomstig artikel 4, lid 1, van Richtlijn 2011/95/EU (HvJ 10 juni 2021, randnr. 44). De beoordeling van de bewijzen die worden overgelegd ter staving van een verzoek om internationale bescherming mag niet verschillend zijn naargelang het gaat om een eerste verzoek of een volgend verzoek. De asielinstanties zijn gehouden samen te werken met een verzoeker bij de beoordeling van de relevante elementen van diens volgend verzoek als de verzoeker ter staving van dat verzoek documenten overlegt waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld (HvJ 10 juni 2021, randnr. 63). Aldus betekent het feit dat een document niet kan worden geauthentiseerd of dat er geen objectief verifieerbare bron is, niet automatisch dat dit geen nieuw element of nieuwe bevinding is (HvJ 10 juni 2021, randnr. 54).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3, van richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, randnr. 37). De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet dat thans mutatis mutandis werd ondergebracht in het nieuwe artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24). De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

6. Verzoekster verwijst in haar huidige, derde, verzoek om internationale bescherming naar haar politieke activiteiten voor MRD België en de radio “*La Voix de Djibouti*” (LVD).

In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming haalde verzoekster deze politieke activiteiten in België eveneens aan. Op het Commissariaat-generaal legde zij dienaangaande toen de volgende stukken neer: een attest van 9 mei 2017 van MRD, een attest van 14 mei 2017 van MJO-Europe, verslagen van werkbijeenkomsten van MRD België (van 28 januari 2017 en 25 maart 2017), foto's, filmpjes en Facebook-screenshots van haar politieke activiteiten in België. In het kader van dit eerste verzoek nam verweerder op 15 maart 2018 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Verzoekster ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad. Wat haar politiek activisme in België betreft, voegde zij bij haar verzoekschrift foto's van zichzelf op politieke activiteiten in België.

Ter terechtzitting legde zij een aanvullende nota neer met *“foto’s van de eiseres tijdens activiteiten van MJO”* die zouden bevestigen *“dat eiseres politiek actief is op het Belgische grondgebied”*. De Raad heeft dit beroep op 15 oktober 2018 verworpen (RvV 15 oktober 2018, nr. 210 953). Gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep er tegen werd verworpen, moeten deze als vaststaand worden beschouwd.

In het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming bleef verzoekster volharden in haar verklaringen omtrent en vrees omwille van haar politieke activiteiten in België. Zij legde dienaangaande de volgende stukken neer: een lidkaart van MRD afgeleverd te België, een attest van MRD afgeleverd door Dahir Ahmed Farah op 15 maart 2019 te Kortrijk, een attest van klachtneerlegging en een verhoor afgeleverd op 21 december 2018 te Kortrijk en een USB-stick (met onder meer geluidsfragmenten, berichten van Facebook en Messenger, foto’s van haar deelname aan activiteiten van MRD in België en een rapport dat zij schatbewaarder en controleur van het comité van MRD in België was). Op 9 augustus 2019 nam verweerder een beslissing tot niet-ontvankelijk volgend verzoek. De Raad verklaarde op 25 mei 2020 het beroep tegen deze beslissing niet-ontvankelijk wegens laattijdigheid (RvV 25 mei 2020, nr. 236 166). Het cassatieberoep tegen dit arrest werd door de Raad van State toelaatbaar verklaard maar er werd nog geen definitieve uitspraak gedaan.

Met betrekking tot verzoeksters politieke activiteiten in België legt zij in het kader van het voorliggende derde verzoek om internationale bescherming de volgende stukken neer bij het Commissariaat-generaal:

- Een USB stick met interviews van de radio en video’s waarin verzoekster het heeft over de problemen in Djibouti;
- Een overzicht van internetlinks om haar activiteiten voor de partij te staven;
- Verslagen van klachten die zij neerlegde bij de Belgische politie (29 januari 2020, 8 juni 2020);
- Attesten van LVD (2 oktober 2020) en MRD (7 juni 2020);
- Facebook-screenshots;
- Ledenlijst van MRD;
- Screenshots van bedreigingen;
- Foto’s van haar politieke activiteiten;
- Attesten van een sociaal assistente van het CAW (28 januari 2020 en 3 februari 2020) over de bedreigingen die verzoekster zou hebben ontvangen en haar angstgevoelens hieromtrent.

Aangaande haar activisme vanuit België, voegt verzoekster de volgende stukken bij haar verzoekschrift:

- Google-onderzoek op naam van verzoekster dat volgens het verzoekschrift rechtstreeks verwijst naar haar politiek engagement voor MRD en LVD;
- Wikipedia-pagina van Dahir Ahmed Farah, die attesten voor verzoekster opstelde en die een bekende en belangrijke figuur van de oppositie is;
- Uittreksels Facebook pagina van 3 oktober 2020, waaruit blijkt dat een publicatie van verzoekster 2102 keer gezien en 66 keer gedeeld werd;
- Uittreksels Facebook pagina van 25 september 2020, die aangeven dat verzoekster geïnterviewd werd door *“Somali American TV”*;
- Lijst van internetlinks van LVD waarop verzoekster tussenkomt.

Bij aanvullende nota, neergelegd ter terechtzitting op 21 januari 2022, voegt zij de volgende stukken aangaande haar politieke activiteiten in België en de bedreigingen die zij hierdoor ontvangen zou hebben:

- Klacht bij politie van Getevallei (Zoutleeuw) van 14 oktober 2021 en bijlagen, in verband met de bedreiging die verzoekster krijgt op sociale media in verband met haar politieke activisme;
- Brief van het parket van Leuven van 13 december 2021 met bevestiging dat het onderzoek nog lopend is;
- Samenstelling MRD voor december 2021;
- PV van de afspraak van 15 oktober 2021;
- PV van de afspraak van 20 november 2021;
- *“Rapport de controle”* van de afspraak van 15 oktober 2021;
- *“Rapport de controle”* van de afspraak van 20 november 2021;
- Lijst van video’s in verband met de politieke activiteit van verzoekster.

7. Dienaangaande dient er op gewezen te worden dat bij een verzoek om internationale bescherming gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van het verzoek beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, “*Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects*”, februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, “*Note on réfugié sur place claims*”, februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, “*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*”, Genève, 1992, 96).

In casu brengt verzoekster stukken bij die *prima facie* blijk geven van een zichtbaar politiek engagement in België. De omstandigheid dat dit engagement werd opgenomen of ontwikkeld na de afwijzing van voorgaande verzoeken om internationale bescherming sluit niet per definitie uit dat dit engagement werd ingegeven door een oprechte overtuiging.

Op basis van de elementen in het administratief en rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, zonder bijkomend onderzoek of bijkomende verklaringen van verzoekster niet tot een besluitvorming komen inzake verzoeksters vrees jegens de Djiboutiaanse overheid omwille van haar politiek activisme in België, met andere woorden of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde (reeds jaren volgehouden en op sociale media zichtbare) activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheid.

Bijgevolg zijn er nieuwe elementen of feiten door de verzoekster voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Het komt *prima facie* tevens nuttig voor om verzoekster dienaangaande te horen, hetgeen ingevolge de schriftelijke aard van de procedure en de grenzen van de ondervraging ter terechtzitting op de Raad, niet mogelijk is door de Raad.

8. Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert om nader te onderzoeken of verzoeksters activiteiten in België bekendheid zouden kunnen genieten bij de Djiboutiaanse autoriteiten en of dit verzoekster in een negatieve belangstelling van deze autoriteiten zou kunnen brengen, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 25 mei 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS